

Løge. Hvis jeg skal slaas ihjel af de Midler, der anvendes, er det mig egentlig talt omtrent lige meget, enten det er en Kvaksalver, der slaar mig ihjel, eller en studeret Mand, naar Resultatet bliver, at mit Helbred bliver ødelagt, og dreier det sig om at blive helbredet, kan det ogsaa være mig lige meget, om det er en Kvaksalver, der helbreder mig, eller en studeret Mand. Der er kun een Grund, hvorfor jeg foretrækker den studerede Løge, og det er, fordi jeg tror, at han er klogere end Kvaksalveren. Ligeledes tror jeg, at der ikke er nogen Grund til at foretrække Sagføreren, medmindre jeg tror, at han er klogere og dygtigere og den bedste Raadgiver, jeg kan faae, thi saa gaar jeg til ham, men at opstille den Eneret for ham tror jeg ikke, at man vil vinde noget Synderligt ved, og nu skærper man Eneretten end yderligere, hvis man indfører disse Bestemmelser her. Jeg siger derfor, at den Diskussion, der har været ført, har saa langt fra overbevist mig om Nødvendigheden af de Foranstaltninger, der her ere foreslaaede, at den tværtimod tydeligere har vist mig, at det er slet ikke den Vej, vi skulle gaa, men at det Gæste, vi opnaa derved, er, som jeg tillod mig at bemærke før, at Alt bliver dyrere og kunstigere og rimeligvis daarligere, end det er.

Saltier: Jeg skal ikke indlade mig med den ærede sidste Taler, som staar paa et absolut Frihedsstandpunkt og vil betragte enhver Begrænsning med Hensyn til den Slags Forhold, som her er Tale om, som uberettiget, endog i den Grad, at han vil af med hele Kvaksalverlovgivningen. Spørgsmaalet om at gaa til en saadan Frihed er Noget, der aldeles ikke ligger for. Hvad der har bevæget mig til at begjære Ordet, er det Foredrag, der blev holdt af den næstsidste Taler. Naar dette ærede Medlem gjentagne Gange fremhævede, saavidt jeg kunde skjønne, at Lovforslaget skulde være en Umulighed, vil man dog vel finde dette noget bristigt, naar man ser hen til, at det staar væsentlig i Forbindelse med og har sin Oprindelse fra den store Samling af samtlige danske Sagførere, og det ingenlunde dem, der saa at sige staa i Spidsen eller indtage et mere arrisjokratisk Standpunkt, men gennemgaaende samtlige Sagførere i Landet. Jeg tror ogsaa, at de Argumenter, der i saa Henseende bleve fremsførte, vare meget svage. Det ærede Medlem mente, at man vilde gjøre det umuligt for andre end rige Folk at blive Sagførere. Dette er vistnok ganske uberettiget. Jeg skal her ligesom han lade Spørgsmaalet om de danske Jurister ligge. Det

som altsaa i Virkeligheden alene er Forskjellen mellem den nuværende og den foreslaaede Ordning, bliver da, at medens der nu kræves 3 Aars Virksomhed som Fuldmægtig, vil der for Fremtiden blive krævet 5 Aars Virksomhed. Derimod er det jo ganske det Samme, forsaavidt der er Tale om latinist juridisk Examen. Det er ganske det Samme, der kræves nu, som der vil blive krævet efter Lovforslaget, og jeg skal tillade mig at udtale i saa Henseende, at det gælder jo ikke alene med Hensyn til Sagførerne og den juridiske Examen. Det gælder med Hensyn til den Maade, hvorpaa Universitetet er aabnet i alle sine Fag for de Uformuende, og jeg tror at kunne sige med Sikkerhed, at ligesom Kjøbenhavns Universitet altid har optaget Folk fra de jævreste eller tarveligste Samfundslag under sine Vinger, skal man vanskeligt finde et mere demokratisk Universitet paa hele den vide Jord end Kjøbenhavns Universitet. Dette gjør ingen jærlig Forandring i den Henseende. Den Omstændighed, om man kræver fem Aar eller tre Aar, er jo forsaavidt ganske ligegyldig. Det er jo ganske vist sikkert, at nogen afgjørende Garanti i saa Henseende kan der ikke gives ved noget af skærpe Forordningerne. Det kan jo vel indrømmes, at er tre Aar for lidt, saa er fem Aar ikke saa overordentlig meget mere. Der er ingen Tvivl om, at der fra forskellige Sider kunde være Dunst om yderligere at skærpe Forordningerne. Dette er imidlertid Noget, jeg har ment, man ikke burde opstille, fordi det ikke lod sig gennemføre, og man vil altsaa nøies med, hvad der i Virkeligheden kan føre til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Jeg skal for mit Vedkommende udtale, at hvis der virkelig maatte være Stemming her i dette høie Thing for at vende tilbage til de gamle Regler, indføre de gamle Prøver, saaledes at Vedkommende skulde aflægge Prøve i lang Tid for at kunne føre Sager, skal jeg i høi Grad være villig til det; men jeg kan ikke indse, at dette Standpunkt paa nogen Maade lader sig forene med det ærede Medlems Paastand om, at man gjør det umuligt for ringere Stillede at naae frem til at blive Sagførere. Der er for mig ikke nogen Tvivl om, at saadanne Regler ville gjøre det ganske betydeligt vanskeliggere for Uformuende at blive Sagførere. Det ærede Medlem talte om dansk juridisk Examen, jeg skal bemærke, at jeg i og for sig ikke skjønner, at en Betagelse af Ketten til at blive Sagfører vil være lige med, vil være i praktisk Henseende at sætte i Klasse med en Jordrivelse. Jeg vil ikke tale om de mangfoldige Virksomheder af mere privat Karakter, som Godsforvaltere og deslige;